

Od 80. let našeho století má Světová zdravotnická organizace (WHO) novou starost s pandemií AIDS (Acquired immunodeficiency syndrome – syndrom získaného selhání imunity). A není bez zajímavosti, že toto zlo s hrůzou předpověděl ve svých „Centuries“ (Stoletích) již r. 1555 francouzský lékař a hvězdopravec působící na univerzitě v Montpellier Nostradamus v čtyřverší, v němž se zmiňuje o „pestilence“ (peste – mor), napadající staré i mladé, lidi i zvířata. Rozšíření této nákazy i ve východní Evropě podporuje mj. také alkoholismus, a to i určité alkoholové opojení. Proti této viróze nebyl dosud nalezen žádný spolehlivý lék, lze ji pouze zjišťovat a provádějí se pokusy s medikamenty, mohoucími prodloužit inkubační dobu až na 15 let. Je tedy nejlépe nákaze předcházet, vyvarovat se každého podezřelého milostného styku. Alkoholové opojení způsobuje kromě jiného i nezdravé zvýšení sebevědomí a snížení zábrán v případě nebezpečného jednání. Už za první republiky varovali učitelé žáky před alkoholem v souvislosti s nebezpečím

získání pohlavní choroby, v případě AIDS ještě větším. Při delším požívání vede alkohol ke snížení odolnosti k nákazám vůbec (Skála, Strelčuk).

V „uličkách lásky“ přistavních velkoměst lákají nevěstky potencionální zákaznice tak, že na ně mávají lékařskými potvrzeními, že u nich nebyl zjištěn pozitivní test na AIDS. Takové potvrzení však může mít jen velmi krátkou platnost, stejně jako neměly praktický význam týdenní prohlídky nevěstek ve veřejných domech, které byly u nás zrušeny tzv. aboličním zákonem (o potírání pohlavních chorob) r. 1922, v některých zemích však teprve v důsledku mezinárodní úmluvy r. 1949. Jak se u nás abolice obcházela, známe (masérské salony s dámskou obsluhou, restaurace s dobře vytopenými pokoji). Uvolnění cest do ciziny nabádá k prohloubení zdravotnické osvěty a k případným úvahám o karanténních úpravách.

JUDr. PhDr. F. Potužil, CSc.